

N:o 12.

Ank. till Riksd. Kansli den 12 April 1878, kl. 2 e. m.

*Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens
Nionde hufvudtitel.*

(1:a U. A.)

Beträffande nionde hufvudtiteln, innefattande anslagen till *pensions- och indragningsstaterna*, hafva vid innevarande riksdag följande förändringar ifrågakommit.

Pensionsstaten.

1:o. Härvid har Kongl. Maj:t föreslagit, att bland de under rubriken "Civilstatens pensionskassa" uppförda anslag måtte upptagas ett särskildt anslag å 3,500 kronor för pensionering af föreståndare, lärare och betjente vid *tekniska högskolan* jemte deras enkor och barn; och då, på sätt i det den nådiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof bilagda statsrådsprotokoll öfver ecklesiastikärenden (Bil. N:o 7 pag. 118) finnes anfördt, billigheten kräfver, att de af tekniska högskolans lärare och betjente, som uppbära löner å ordinarie stat, erhålla förmånen att vinna inträde i civilstatens pensionsinrättning utan större uppoffring från deras sida, än de med nämnda personal likställda corpser, som redan äro delegare i pensionsinrättningen, måst därför vidkännas, samt beloppet af det anslag af statsmedel,

Angående delaktighet i civilstatens pensionsinrättning för tekniska högskolans föreståndare, lärare och betjente.

som därför erfordras, är beräknadt efter enahanda grunder, som tillämpats i fråga om det för skogsstatens inträde i pensionsinrättningen beviljade statsanslag, hemställer Utskottet,

att det äskade anslagsbeloppet 3,500 kronor må af Riksdagen beviljas.

*Angående
ändringar i
grunderna
för pensio-
ningen af
arméns befäl
och under-
befäl med
vederlikar.*

2:o. Enligt andra punkten i de vid 1877 års riksdag antagna grunder för pensionering af arméns befäl och underbefäl med vederlikar fordras för erhållande af fyllnadspension, att löntagare icke blott till Arméns pensionskassa erlagt stadgad pensionsavgift och är till pension ur kassan berättigad, utan ock att han vid afskedstagandet stått i tjänst *vid armén* i 30 år eller, om han är underofficer vid värfvadt garnisonsregemente eller fortifikationen, i 25 år.

För erhållande af pension ur Arméns pensionskassa erfordras, jemlikt §§ 48, 50 och 51 af pensionskassans reglemente den 1 Juni 1877, hvilka äro lika lydande med motsvarande paragrafer i det äldre reglementet af den 21 November 1865, visserligen, utom hvad angår underofficer vid värfvade garnisonsregementena och fortifikationen, äfvenledes 30 tjänstår, men såsom tjänstår räknas dervid hvarje år efter adertonde åldersåret tillbragt i publik tjänst, vare sig militär eller civil; och annat beräkningssätt var ej heller stadgad i Kongl. brefvet den 9 Februari 1858 om fyllnadspensioner eller för regements- och bataljonsläkares pensionerande enligt Kongl. Maj:ts nådiga skrifvelse den 11 December 1863.

Uti en den 1 nästlidne Mars till Riksdagen aflåten nådig proposition (N:o 23) är nu anfördt, hurusom stadgandet i de nya pensioneringsgrunderna om 30 års tjänst vid armén skulle vid ordagrann tolkning hafva till följd, att en del läkare och civile embets- och tjänstemän, såsom auditörer, regementsintendenter med flere, hvilka i allmänhet inkommo på arméns stat vid mognare ålder än de militäre och ofta, efter föregången civil tjänstgöring, först vid en längre framskriden ålder blefve berättigade till fyllnadspension. De i pensioneringsgrunderna upptagna åldersgränser vore emellertid bestämda i förhållande till den rörlighet och verksamhetsförmåga, olika befattningar vid armén ansetts kräfvä, och om dessa åldersgränser i allmänhet vore lägre än för embets- och tjänstemän å andra stater, vore också pensionerna lägre, i det de, då lönen öfverstege 1,000 kronor, utginge med endast 75 å 80 procent af densamma, i stället för med dess hela belopp. Den framskjutning af pensionsåldern, som blefve en följd af en ordagrann tolkning af bestämmelsen i de nya pensionsgrundernas andra punkt, skulle således komma ändamålet med de fastställda åldersgränserna att förfelas och derjemte ställa

arméns civile tjänstemän och läkare i ofördelaktigare pensionsförhållanden, än om de kvarstått i civil tjänst, enär de först vid den för civile tjänstemän stadgade pensionsålder, om ens då, vore mogna att erhålla en militärpension, som vore lägre än den civila. Om deremot hädanefter, som hittills, de å arméns aflöningsstater uppförde löntagare finge för fyllnadspensions erhållande räkna sig till godo äfven den tid, de tillbragt i annan statens tjänst än den militära, vore olägenheten afhulpen. Den ändring i pensioneringsgrunderna, som för sådant ändamål vore erforderlig, skulle inskränka sig till att i andra punktens första stycke utbyta orden "tjänst vid armén" till "statens tjänst".

Genom de år 1876 för flottans pensionering antagna grunder vore väl äfven 30 års tjänst *vid flottan* bestämd såsom vilkor för erhållande af pension och fyllnadspension, men genom Kongl. Maj:ts med 1877 års Riksdag fattade beslut hade derjemte för flottans läkare och civilstat stadgats en annan pensionsrätt, hvilken, för dem förmånligare, ej vore med pensioneringen vid armén af nyss nämnda personal jemförlig.

Den nu ifrågasatta förändringen kunde icke anses utöfva något särdeles inflytande på de egentligen militäre embets- och tjänstemännens pensionsrätt, enär endast sällan förekomme, att någon från civil öfvergått i verklig militär tjänst.

Kongl. Maj:t har derföre föreslagit Riksdagen att, med afseende å sättet för användande af det till fyllnadspensioner anvisade kreditiv, medgifva, det 2:dra punkten i de vid 1877 års riksdag fastställda grunder för pensionering af arméns befäl och underbefäl med vederlikar måtte erhålla följande förändrade lydelse:

2.

En hvar af förenämnde embets- och tjänstemän, hvilken vid afskedstagandet stått i statens tjänst i 30 år etc. (för öfrigt blifver punkten oförändrad).

Utskottet, som finner den sålunda ifrågasatta förändringen vara på de angifna förhållandena väl grundad, tillstyrker alltså,

- a) att förevarande nådiga framställning må vinna Riksdagens bifall.

Uti samma nådiga proposition är vidare erinradt, att 9:de punkten af de nya grunderna för arméns pensionering har följande lydelse: "Den, som åtnjuter aflöning eller pension af andra allmänna medel eller innehar beställning å rikets stat, är icke berättigad till fyllnadspension".

Enligt stadgandet i § 63 af reglementet för Arméns pensionskassa vore pensionsberättigad delegare i kassan, hvilken erhöle civil eller annan tjänst med aflöning på rikets stat eller ock uppfördes på allmänna indragningsstaten eller på annat sätt af staten pensionerades, icke berättigad att, så länge han innehade sådana aflönings- eller pensionsförmåner, som uppginge till 3,000 kronor, åtnjuta den honom från Arméns pensionskassa tillkommande pension.

Jemte redogörande för anledningen till tillkomsten af dessa stadganden har Kongl. Maj:t i den nådiga propositionen påpekat de olägenheter, som med samma stadganden äro förenade, samt framhållit önskvärdheten deraf, att förändrade bestämmelser angående åtnjutande, jemte annan inkomst från statsmedel, af pension ur Arméns pensionskassa och fyllnadspension från statsverket blefve antagna, hvilka bestämmelser Kongl. Maj:t ansett kunna sammanfattas sålunda:

arfvode utgör ej hinder för bibehållande af pension och fyllnadspension;

dess pensioner få ej uppbäras samtidigt med lön å militärstat;

vid åtnjutande af pension från andra allmänna medel eller lön å annan rikets stat skall pensionstagare i pension och fyllnadspension lida en minskning, motsvarande två femtedelar af hvad han sålunda från annat håll uppbär.

I enlighet härmed har Kongl. Maj:t, jemte förklarande, det Kongl. Maj:t hade för afsigt att framdeles till krigsbefälet eller arméns fullmäktige göra framställning om den ändring i 63 § af Arméns pensionskassas reglemente, hvilken betingades af det beslut, Riksdagen nu kunde komma att fatta, föreslagit Riksdagen att medgifva det 9:de punkten i förberörda vid 1877 års riksdag fastställda grunder för pensionering af arméns befäl och underbefäl med vederlikar måtte erhålla följande förändrade lydelse:

9.

Pensionstagare, som tillträder lön, hvarmed pensionsrätt enligt dessa grunder är förenad, får icke uppbära fyllnadspension.

Den, som åtnjuter annan lön på rikets stat eller pension från andra allmänna medel än dem, som för Arméns pensionering äro anvisade, skall i

fullnadspensionen lida en minskning, motsvarande två femtedelar af hvad han sålunda från annat håll uppbar.

Den förändring Kongl. Maj:t i detta hänseende föreslagit påkallas ej endast af billighet mot pensionstagaren utan äfven af behörig hänsyn till statens fördel, och Utskottet, som till undvikande af vidlyftighet anser sig kunna i afseende å ärendets närmare utredning hänvisa till den nådiga propositionen, har alltså ej tvekat att Kongl. Maj:ts förevarande framställning till bifall förorda, men Utskottet har likväl ansett vid detta bifall böra fästas det förbehåll, att Arméns fullmäktige bifalla den nådiga framställning om ändring i 63 § af Arméns pensionskassas reglemente, som Kongl. Maj:t för-mält sig vilja till dem aflåta, och Utskottet får alltså hemställa,

b) att Riksdagen må, under nyssberörda förutsätt-ning, bifalla hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende behogat föreslå.

3:o. Under åberopande, hurusom vid föregående riksdagar en genom-gripande förbättring blifvit genomförd uti såväl Flottans som Armébefällets pensionsväsende, har uti en inom Andra Kammaren väckt, till Stats-Utskottets behandling remitterad motion (N:o 34) Herr *A. P. Lind*, med hvilken Herr *Johannes Andersson* i Knarrevik instämt, yrkat höjande af pensionerna för korpraler, vice korpraler, soldater och båtsmän samt i sådant hänseende föreslagit,

*Angående
väckt fråga
om förbättrad
pensionering
för gemenska-
pen vid ar-
mén m. m.*

att korpraler och vice korpraler, som tjenat i 30 år och uppnått 50 lefnadsår, måtte genast efter erhållet afsked åtnjuta 100 kronor årlig pen-sion, som vid uppnådda 70 års ålder höjdes till 150 kronor;

att soldat eller båtsman, som tjenat i 30 år och uppnått 50 lefnadsår, måtte vid afskedstagandet blifva berättigad till årlig pension af 75 kronor, som efter uppnådda 70 lefnadsår höjdes till 100 kronor;

att denna förhöjning måtte genast ega tillämpning å nuvarande gra-tialisters underhåll; och

att Riksdagen härtill, om så erfordrades, ville anslå och till Kongl. Maj:ts förfogande i afsedda ändamålet ställa nödiga medel.

Då en fråga af denna beskaffenhet icke bör till Riksdagens afgörande förekomma innan den varit föremål för Kongl. Maj:ts nädiga pröfning, hemställer Utskottet,

att Herr A. P. Linds förevarande motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Allmänna indragningsstaten.

Angående
pension för
Vaktqvinnan
A. C. Björk-
man.

4:o. Kongl. Maj:t har föreslagit att vaktqvinnan *Anna Christina Björkman* måtte berättigas att från och med månaden näst efter den, då hon erhöle afsked från vaktqvinnebefattningen vid länsfängelset i Kalmar, å allmänna indragningsstaten uppbära för sin återstående lifstid en årlig pension af 200 kronor.

Utaf statsrådsprotokollet (Bil. N:o 1 pag. 5 och 6) inhemtas att Björkman, hvilken är född den 28 December 1811 och den 9 Januari 1855 blifvit anställd som vaktqvinna vid ofvannämnda fängelse, städse bestridt sin tjenst troget och redbart utan ringaste anmärkning, samt fört en stilla och hedrande vandel; att hon, enligt företedda intyg, lider af kronisk lunginflammation och börjande åldersstarr på båda ögonen, hvarigenom såväl som genom andra krämpor och sin framskridna ålder Björkman vore oförmögen att vidare sköta sin tjenst, samt att Björkmans lön utgjort med ålderstillägg och beklädnadspenningar 480 kronor utom särskild gratifikation.

På grund häraf hemställer Utskottet,

att den för vaktqvinnan *Anna Christina Björkman* äskade pension af 200 kronor årligen må af Riksdagen beviljas.

Angående
pension för
Fängelse-
direktören A.
P. Ljung-
blom.

5:o. Med anledning af en utaf *Direktören vid länsfängelset i Linköping*, f. d. underlöjtnanten m. m. *Anders Petter Ljungblom* gjord, af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Östergötlands län förordad ansökning att, enär Ljungblom, som vore född den 3 September 1821 och sedan år 1836 varit i statens tjenst anställd, numera lede af ofta återkommande blodkongestion åt hufvudet och försvagad synförmåga, och icke kunde så till helsan återställas, att han kunde åter inträda i utöfningen af direktörsbefattningen, derifrån han under år 1877 åtnjutit ledighet, han måtte varda, med bibehållande af så stor del af löneförmånerna, som kunde honom i nåder beredas, på indragningsstat försatt, har Kongl. Maj:t, uppå Fångvårdsstyrelsens underdåniga

hemställan, föreslagit, att Ljungblom måtte berättigas att från och med månaden näst efter den, då han erhöle afsked från direktörsbefattningen vid länsfängelset i Linköping, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 1,800 kronor; och enär Kongl. Maj:ts Befallninghafvande vitsordat, att Ljungblom på ett i allo utmärkt sätt fullgjort sina åligganden vid ifrågavarande direktörsbefattning, hvilken han under en tid af mer än tjugu år innehaft, får, under hänvisande i öfrigt till hvad statsrådsprotokollet (Bil. N:o 1 pag. 7 och 8) vidare i ärendet innehåller, Utskottet hemställa,

att Riksdagen må bevilja den för direktören vid länsfängelset i Linköping Anders Petter Ljungblom äskade årliga pension af 1,800 kronor.

6:o. Kongl. Maj:t har vidare föreslagit, att *häradshöfding* måtte förklaras berättigad att från och med månaden näst efter den, då han efter fylda 65 lefnads- och 35 tjensteår från embetet afgått, under sin återstående lifstid uppbära å allmänna indragningsstaten en årlig pension af 5,000 kronor samt att, derest denna framställning af Riksdagen bifölles, häradshöfding, som utnämndes efter det sådan pensionsrätt blifvit åt häradshöfding beviljad, skulle vara förpligtad att vid fylda 70 års ålder från embetet afgå.

*Angående
Häradshöf-
dingarnes
pensionsrätt
m. m.*

Uti statsrådsprotokollet (Bil. N:o 1 pag. 24—30) är fullständig redogörelse meddelad för den senast för häradshöfdingarne fastställda löneroglering, jemförd med den reglering af aflöningen för ledamöterna i rikets Hofrätter, som sedermera egt rum, äfvensom för den behandling frågan om landt-domarens pensionerande vid förra riksdagen erhållit, samt de skäl angifna, som, äfven enligt Utskottets åsigt, betinga nödvändigheten af häradshöfdingarnes förseende med sådana pensioner, att stadgande om afgång ur tjensten vid viss ålder kan äfven i afseende å dem genomföras; och då för sådant ändamål pensionernas belopp icke kan sättas lägre än som nu af Kongl. Maj:t föreslagits, får alltså Utskottet, under hänvisande till omförmälda utredning, hemställa:

a) att Kongl. Maj:ts nådiga framställning angående häradshöfdingarnes pensionsrätt må vinna Riksdagens bifall; och

b) att, i händelse af bifall härtill, Riksdagen jemväl må godkänna Kongl. Maj:ts nådiga förslag om stadgande af skyldighet för häradshöfding att vid 70 års ålder från embetet afgå.

Angående
pension åt
aflidne Öfver-
sten G. A.
Aminoffs tre
döttrar.

7:o. Uti underdånig ansökning hade aflidne Öfversten m. m. *Gregorius Adolfsson Aminoffs* och hans sedermera jemväl aflidna hustru *Hedvig Fredrika Aminoffs*, född *Lagerberg*, efterlemnade ogifta döttrar *Augusta Ulrika Lovisa*, *Hildegard Ebba Carolina* och *Sigrid Wilhelmina Sofia*, jemte åberopande hurusom Rikets Ständer, jemlikt underdånig skrifvelse den 21 Oktober 1848, "såsom en gärd af nationens aktning för Öfverste Aminoffs minne samt med afseende på det ekonomiska betryck, hvaruti hans enka samt fem omyndiga barn sig befunno, å allmänna indragningsstaten uppfört enkan till en årlig pension af 500 Riksdaler banko", i underdånighet anhållit, att, sedan deras moder den 13 April sistlidet år aflidit, sökandena, hvilka städse sammanlevvat med modren och sålunda med henne varit i åtnjutande af pensionsanslaget, måtte, enär de såsom medellösa, ålderstigna och sjukliga skulle för nöd blottställas genom anslagets upphörande, fortfarande få uppbära detta eller motsvarande understöd.

I anledning häraf har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen, att den Öfverste Aminoffs numera aflidna enka beviljade pension å allmänna indragningsstaten, 750 kronor, måtte på hans förbemälda döttrar få öfverflyttas och utgå från 1878 års början, så länge någon af dem lefver.

Enligt hvad statsrådsprotokollet (Bil. N:o 3 b pag. 2) gifver vid handen hade brist förefunnits i boet efter Öfverstinnan Aminoff, hvarjemte sökandena, af hvilka den äldsta vore född 1824 och den yngsta 1828, till följd af flerårig sjuklighet vore urståndsatta att försörja sig med sitt arbete.

På grund af hvad sålunda förekommit och med erinran, att Aminoff med utmärkelse deltagit i Sveriges senaste krig, hemställer Utskottet,

att den Öfversten *Gregorius Aminoffs* numera aflidna enka beviljade pension å allmänna indragningsstaten, 750 kronor, må på hans efterlemnade ogifta döttrar *Augusta Ulrika Lovisa*, *Hildegard Ebba Carolina* och *Sigrid Wilhelmina Sofia* få öfverflyttas och utgå från 1878 års början, så länge någon af dem lefver ogift.

Angående
pension för
enkan efter
Öfverstelöjtnanten
G.
Törneblad.

8:o. Kongl. Maj:t har vidare föreslagit, att för framlidne Öfverstelöjtnanten *Gustaf Törnebladhs* enka *Brita Johanna Hedenblad* måtte å allmänna indragningstaten uppföras en årlig pension af 400 kronor, att under hennes återstående lifstid från 1878 års början utgå.

Utaf handlingarne och statsrådsprotokollet (Bil. N:o 3 b pag. 3) inhemtas, att *Törneblad*, som var född 1783 och år 1801 såsom fänrik inträdde i statens tjänst samt den 28 Juni 1877 aflidit, deltagit i alla Sveriges senaste krig och dervid tjänstgjort såsom regementsadjutant i fälttåget i

Pommern 1806 och 1807, såsom brigadadjutant i Norge och Finland 1808 och 1809, derunder han blifvit sårad, samt såsom kapten i 1813 och 1814 årens kampanjer i Tyskland, Brabant och Norge, der han efter öfvergången af Tistedalselven erhöi guldmedaljen för tapperhet i fält.

På grund af hvad sålunda förekommit, och då jemväl styrkt är, att enkan Törnebladh, som är 76 år gammal och beröfvad synförmågan, befinner sig i bekymmersamma ekonomiska omständigheter, hemställer Utskottet,

att den för enkan Brita Johanna Törnebladh, född Hedenblad, äskade årliga pension af 400 kronor må af Riksdagen beviljas.

9:o. På sätt Kongl. Maj:t föreslagit och under åberopande af hvad till stöd för den gjorda framställningen i statsrådsprotokollet (Bil. N:o 3 c pag. 2) finnes anfördt, hemställer Utskottet,

Angående
pension för
Kaptenen M.
L. Blomstedt.

att för Kaptenen i armén, Underlöjtnanten vid Wendes artilleriregemente *Magnus Ludvig Blomstedt* må på allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 400 kronor, att, jemte de honom vid afskedstagandet såsom pension från arméns pensionskassa och fyllnadspension tillkommande 600 kronor, under hans återstående lifstid utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhåller afsked ur krigstjensten.

10:o. Sedan 1866 års Riksdag tilldelat affidne f. d. Statsrådet, Generalmajoren m. m. C. L. von Hohenhausens trenne döttrar *Hilda, Clara Hedvig Sofia* och *Constance Carolina Charlotta von Hohenhausen* årlig pension å allmänna indragningsstaten till belopp af 300 kronor till hvardera, så hade Fröken *Hilda von Hohenhausen*, under anförande att, enär hennes båda systrar affidit, Clara Hedvig Sofia för några år sedan och Constance Carolina Charlotta den 28 sistlidne Oktober, det henne beviljade understöd, hvilket förut, tillsammans med systrarnes användt i gemensamt hushåll, någorlunda betryggade hennes uppehälle, numera ej på långt när vore tillräckligt för de nödvändigaste lefnadsbehofvens fyllande, i underdånighet anhållit om nådig proposition till Riksdagen om förhöjning med 300 kronor årligen å den henne förut beviljade pension till enahanda belopp; och har i anledning häraf Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen, att den pension till belopp af 300 kronor å allmänna indragningsstaten, som utgått till bemälda Constance Carolina Charlotta von Hohenhausen, måtte öfverflyttas på sökanden, att från

Angående
pension för
Fröken
Hilda von
Hohen-
hausen.

och med November månad sistlidna år under hennes återstående lifstid åtnjutas.

Utaf de i statsrådsprotokollet (Bil. N:o 3 c pag. 3) anmärkta intyg framgår, att behållningen i boet efter sökandens fader utgjort endast 444 kronor 43 öre, att sökanden, som är född 1818, i följd af tilltagande ålder och sjuklighet i förening med svag synförmåga är i stort behof af det understöd, hon begär, och det hon i allo förtjenar.

Härförutom har Utskottet ansett sig böra omnämna, att Generalmajoren von Hohenhausen, hvilken redan år 1803 inträdt i rikets tjänst såsom officer vid dåvarande Finska gardet, efter att hafva med utmärkelse deltagit i 1813—1814 årens krig, derunder han erhållit medaljen för tapperhet i fält, år 1841 befordrats till chef för Vesterbottens fältjägarbataljon och år 1845 till öfverste och chef för Första Lifgrenadierregementet, hvarefter han år 1848 blifvit utnämnd till statsråd och chef för Landförsvarsdepartementet, hvilken befattning han innehade intill dess han år 1853, efter 50 års anställning i rikets tjänst, erhöill afsked; och får, under åberopande af hvad sålunda blifvit anfördt, Utskottet hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må vinna Riksdagens bifall.

Angående
pension för
förrådsintenden-
ten J. F.
Flach.

11:o. I sammanhang med framläggande af förslag till inrättande af en intendentur på Karlsborgs fästning samt indragning af Göteborgs utredningsförråd, har Kongl. Maj:t föreslagit, att för intendenten vid detta förråd f. d. *Öfverstelöjtnanten Johan Fredrik Flach* måtte å allmänna indragningsstaten uppföras pension, stor 1,800 kronor, att från och med månaden näst efter den, i hvilken han från intendantsbefattningen blefve entledigad, under hans återstående lifstid utgå.

Af den i statsrådsprotokollet (Bil. N:o. 3 a pag. 14) lemnade utredning framgår, att *Öfverstelöjtnanten Flach* är född 1805 och år 1858 antagits till intendent, hvilken befattning han med särdeles nit, trohet och skicklighet utöfvat; och som Riksdagen hufvudsakligen godkänt Kongl. Maj:ts förslag om inrättande af en intendentur på Karlsborg, hemställer Utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning om anvisande af pension å 1,800 kronor åt Intendenten f. d. *Öfverstelöjtnanten m. m. Johan Fredrik Flach* må af Riksdagen bifallas.

Angående
understöd åt
landtvärns-
män.

12:o. Vidare har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att i likhet med näst förutgående riksdag till understöd åt ännu kvarlevande, i behof stadda

landtvärnsmän må för år 1879 å allmänna indragningsstaten anvisas 10,000 kronor, med vilkor att understödsbeloppen icke finge öfverstiga 50 kronor för hvarje landtvärnsman.

Vid pröfningen af förevarande anslagsfråga har Utskottet jemväl till behandling förehaft en af Herr *J. G. Granlund* inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 131), deruti föreslagits, att ifrågavarande anslagssumma måtte höjas från 10,000 till 15,000 kronor, med vilkor att understödsbeloppen icke finge öfverstiga 100 kronor för hvarje landtvärnsman.

Då representationen redan för lång tid tillbaka erkänt statens pligt att med något understöd hugna de från 1808—1809 års krig qvarlevande landtvärnsmän, som deraf äro i behof, kan Utskottet ej annat än dela motionärens åsigt att numera, då alla dessa understödstagare måste hafva uppnått den ålder, att de icke kunna antagas vidare förmå med arbete bidraga till sitt uppehälle, understödsbeloppen böra sättas vida högre än förut ansetts nödigt. Understödstagarnes antal är numera i så starkt aftagande, att en förhöjning till det af motionären ifrågasatta belopp ej kan för staten åstadkomma någon känbar utgift. Understödstagarnes antal utgjorde, enligt hvad Utskottet inhemtat, vid början af

år 1875	313;
„ 1876	238;
„ 1877	180; och
„ 1878	127.

Understödsbeloppens höjande till 100 kronor för år 1879 kan alltså icke medföra behof af högre anslag än det af Kongl. Maj:t nu äskade, eller 10,000 kronor. Utskottet hemställer alltså,

att till understöd åt ännu qvarlevande, i behof stadda landtvärnsmän må för år 1879 å allmänna indragningsstaten anvisas 10,000 kronor, med vilkor att understödsbeloppen icke öfverstiga 100 kronor för hvarje landtvärnsman.

13:o. Chefen för Nerikes regemente hade, på sätt i en den 25 sistlidne Januari till Riksdagen aflåten, till Stats-Utskottets behandling remitterad nådig proposition (N:o 12) är meddeladt, i underdånighet anhållit, att Regementskommissarien vid regementet, Kaptenen m. m. Carl Gustaf Müntzing, såsom numera, efter en tjänstetid af 33 år och vid en ålder af 64 år, af slöhet fullkomligt oförmögen att sina tjänsteåligganden behörigen utöfva, måtte, i betraktande jemväl deraf, att han med hustru och flera oförsörjda barn egde blott ringa enskilda tillgångar, få vid erhållande af afsked från

*Angående
pensioner för
fyra rege-
mentskom-
missarier.*

regementet förflyttas på indragningsstat med bibehållande såsom pension af sina nu varande aflöningsförmåner, uppgående till 1,600 kronor årligen.

Vid öfverlemnandet af denna anhållan hade Arméförvaltningen, jemte förmålan att förvaltningen äfven för egen del varit i tillfälle erfara bemälda regementskommissaries nu mera otillräckliga förmåga i tjensten, såväl förordat regementschefens begäran som ock i sammanhang dermed framställt önskvärdheten och billigheten deraf, att enär den genom nådiga brevet den 30 sistlidne November stadgade nya organisationen af förvaltningen inom indelta armén åsyftade upphörande af de nu varande regementsskrifvare- och regementskommissarie-sysslorna i och med antagandet af regementsintendenter och förrådsförvaltare, sådana vid indelta armén nu anställde regementskommissarier, hvilka genom högre ålder, längre tjenstetid och välförhållande i sina befattningar kunde anses dertill förtjente, måtte, i likhet med hvad redan blifvit indelta arméns jemförlige regementsskrifvare förunnadt, vid ofvanberörda tidpunkt förflyttas på pensionsstat — en åtgärd hvarigenom öfvergången till den nya förvaltningsorganisationen tydligen skulle befrämjas. Och hade förvaltningen förty hemställt, att de bland indelta arméns nu varande regementskommissarier, hvilka vore hänförliga till nyss berörda klass, nemligen

vid Lifregementets husarcorps Fredrik August Köhler, född år 1814 och antagen i tjensten år 1841;

vid Vestmanlands regemente Pehr Niklas Rundqvist, född år 1811 och antagen år 1849; samt

vid Vesterbottens fältjägarecorps Majoren i armén Carl Johan Schildt, född år 1817 och antagen år 1846, och hvilka samtliga, såväl som Müntzing, innehade konstitutorial på sina befattningar, måtte föreslås att vid blifvande afgång från deras befattningar få till godo njuta pension å allmänna indragningsstaten med lika belopp, som en hvar af dem nu i årlig aflöning uppbure, nemligen Köhler och Schildt hvardera 1,400 kronor och Rundqvist 1,600 kronor.

I anledning af dessa framställningar har Kongl. Maj:t nu föreslagit, att regementskommissarierna Kaptenen *Carl Gustaf Müntzing*, *Fredrik August Köhler*, *Pehr Niklas Rundqvist* och Majoren *Carl Johan Schildt* måtte vid blifvande afgång från innehafvande regementskommissariebefattningar få, från och med månaden näst efter entledigandet, uppbära under deras återstående lifstid, å allmänna indragningsstaten, Müntzing och Rundqvist hvardera ett tusen sexhundra kronor årligen samt Köhler och Schildt årligen ett tusen fyrahundra kronor hvardera.

Då, på sätt Arméförvaltningen anført, öfvergången till den nya förvaltningsorganisationen inom indelta armén genom öfverflyttande på indragningsstat af samtliga ifrågavarande regementskommissarier skulle befrämjas.

och på de i den Kongl. propositionen i öfrigt anförda skäl, hvilka synts Utskottet tillfyllestgörande, hemställer Utskottet,

att Riksdagen må bevilja de äskade årliga pensionerna för

- a) Regementskommissarien Kaptenen Müntzing till belopp af 1,600 kronor;
- b) Regementskommissarien Köhler till belopp af 1,400 kronor.
- c) Regementskommissarien Rundqvist till belopp af 1,600 kronor; och
- d) Regementskommissarien Majoren Schildt till belopp af 1,400 kronor.

14:o Sedan chefen för Svea artilleriregemente med förord till Kongl. Maj:t öfverlemnadt en af *enkan* efter den 16 Augusti sistlidna år aflidne *Regementsläkaren* vid nämnda regemente, Riddaren af Kongl. Nordstjerneorden, m. m., *Johan Magnus Lemchen, Johanna Lovisa Söderström* ingifven underdånig ansökning, att Kongl. Maj:t behagade till Riksdagen aflåta proposition om beviljande af någon pension för henne under hennes återstående lifstid; samt af ansökningen bifogade intyg inhemtats, bland annat, att vid *Regementsläkaren* *Lemchens* död skulderna i boet betydligt öfverstigit tillgångarne, och att sökanden, som är född den 9 November 1805, lider af en obotlig ögonsjukdom, hvilken gör henne alldeles oförmögen att genom arbete bidra till sin bergning; hvarjemte upplyst blifvit, att sökanden är berättigad till pension från Arméns pensionskassa med 150 kronor och från Allmänna enke- och pupillkassan med 986 kronor, har uti en den 25 Januari innevarande år till Riksdagen aflåten nådig proposition (N:o 13) Kongl. Maj:t, ehuru sökanden sålunda, enligt hvad nyss blifvit nämnt, egde en årsinkomst, som borde betrygga henne mot egentlig nöd, likväl, med afseende ej mindre på *Regementsläkaren* *Lemchens* långvariga tjenstetid och derunder för det allmänna ådagalagda gagnande och människovänliga verksamhet, hvarvid särskildt komme i betraktande hans oförtrutna arbete i den frivilliga militära sjukvårdens tjenst, än äfven på sökandens höga ålder af öfver 72 år och den ömmande omständigheten, att hon lider af obotlig ögonsjukdom af den art, att hennes synförmåga snart kunde alldeles förloras, i nåder föreslagit, att henne måtte tilläggas en pension å allmänna indragningsstaten af Fyrahundra kronor årligen, att af henne tillträdas med innevarande års början.

Angående pension för enkan efter Regementsläkaren J. M. Lemchen

Utaf förrberörda underdåniga ansökning bilagda handlingar inhemtats vidare, att *Lemchen* vid sin bortgång varit mer än 41 år i statens tjenst

anställd, deraf öfver 25 år såsom regementsläkare; att han, allt ifrån det föreningen för frivillig vård af sårade och sjuke i fält stiftades, med lifligt intresse deltagit såsom ledamot af föreningens utskott i dess förhandlingar och åtgöranden, hvarjemte han, bland annat, haft till sin särskilda uppgift att öfvervaka danandet af föreningens sjuksköterskor, hvilka utbildadts till ett antal af 86; samt att Lemchen under sin mångåriga verksamhet som praktiserande läkare i hufvudstaden "med en sällspord uppoffring egnat tid och krafter i mensklighetens tjänst och oupphörligt med råd och hjälp beredvilligt bistått de arbetande och fattigare klasserna, som i honom hade ej blott en välvillig läkare utan äfven en faderlig vän, färdig att lindra plågorna, nöden och eländet, hvarhelst de träffades, dervid icke sparande uppoffringar, stundom ej obetydliga, af egna medel."

Med hänseende till hvad sålunda förekommit tillstyrker Utskottet,

att den för Regementsläkaren Lemchens enka Johanna Lovisa Lemchen, född Söderström, äskade årliga pension, 400 kronor, må varda beviljad.

Angående pension åt enkan efter Postmästaren L. Strålenhjelms.

15:o. Uti en inom Andra kammaren väckt motion (N:o 95) har Herr G. Mæchel af anförda skäl föreslagit, att Riksdagen behagade å allmänna indragningsstaten bevilja framlidne Postmästaren, Majoren L. Strålenhjelm's enka *Amalia Emma Elisabeth Strålenhjelms, född Hagander*, en pension af 400 kronor årligen, att åtnjutas under hennes återstående lifstid så länge hon förblefve i enkestånd.

I motionen är meddeladt, att Majoren Strålenhjelms, efter 60 års anställning i statens tjänst, aflidit den 24 November nästlidet år och såsom sterbhusdelegare efterlemnadt sin bemälda enka, 59 år gammal, jemte en omyn- dig dotter; samt att behållningen i boet uppgått till endast 694 kronor 87 öre.

Oafsedt att den utredning, som sålunda föreligger är allt för ofullständig för att tjena till ledning vid bedömande, huruvida här ett sådant undantagsfall må vara för handen, att staten skulle träda emellan för understödjande af en afliden tjänstemans efterlemnade enka, anser Utskottet pensionsfrågor i allmänhet icke böra hos Riksdagen vinna afseende, derest de icke varit föremål för Kongl. Maj:ts nådiga pröfning och af Kongl. Maj:ts blifvit till Riksdagens behjertande anmälda.

Utskottet hemställer alltså,

att Herr G. Mæchels förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

16:o. Kongl. Maj:t har hemställt, att åt *Medicine Licentiaten Wilhelm Uhrström* måtte på allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 1,000 kronor, att från och med innevarande år under hans återstående lifstid utgå.

Angående
pension för
Med. Lic.
Wilhelm
Uhrström.

Utaf statsrådsprotokollet (Bil. n:o 4 b pag. 2.) inhemtas, att Uhrström under sommaren 1874 tjenstgjort såsom uppbördsläkare vid flottans minfartyg i Stockholms skärgård, samt att, då han den 6 Juli samma år skulle för tjenstgöring begifva sig till ett af fartygen, Uhrström, som för att komma i den båt, med hvilken han skulle till fartyget afhemtas, nödgats gå ut på ett par stenar, vid ombordstigandet i båten halkat och fallit baklänges omkull samt genom fallet ådragit sig obotlig kroppskada, hvarigenom icke blott hans nyss började bana såsom läkare blifvit afbruten, utan han derjemte blifvit urståndsatt att genom annat arbete förtjena sitt lefnadsuppehälle; och får, med hänvisande till den närmare redogörelse för detta ärende, som i åberopade statsrådsprotokoll finnes meddelad, Utskottet, med hänsyn till härvid förekommande synnerligen behjertansvärda omständigheter, hemställa,

att den för *Medicine Licentiaten Wilhelm Uhrström* äskade årliga pension, 1,000 kronor, må af Riksdagen beviljas.

17:o. Uti underdånig skrivelse hade, enligt hvad statsrådsprotokollet (Bil. n:o 4 c) gifver vid handen, Förvaltningen af sjöärendena, med anmälan, at *Kammardrängen Wilhelm Lundqvist*, hvilken vore född den 27 December 1828 och 1858 blifvit anställd såsom extra ordinarie kammardräng hos Förvaltningen samt 1862 förordnats att bestrida förenämnda tjenst, alltsedan den 14 Februari 1874 i följd af styrkt sjuklighet icke kunnat sin tjenst utöfva, anhållit att Lundqvist, som enligt vederbörligt läkarebetyg lede af obotlig sjukdom, måtte varda uppförd å allmänna indragningsstaten att från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked honom beviljades, under sin återstående lifstid åtnjuta årlig pension till belopp af 600 kronor, motsvarande hans nuvarande lön.

Angående
pension för
Kammardrängen
Wilhelm Lund-
qvist.

Sedan Statskontoret öfver denna anhållan afgifvit underdånigt utlåtande har Kongl. Maj:t i öfverensstämmelse med hvad Statskontoret tillstyrkt föreslagit, att Lundqvist måtte, när han från tjensten undfått afsked, från och med månaden näst derefter såsom pension under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta ett belopp af 450 kronor årligen; och får, med erinran, att det sålunda äskade pensionsbeloppet understiger hvad som, enligt den nu för Marinförvaltningen gällande stat, vaktmästare är berättigad att under sjukdom utaf aflöningen uppbära, Utskottet hemställa,

att Riksdagen må bevilja den af Kongl. Maj:t för Kammardrängen Wilhelm Lundqvist äskade årliga pension af 450 kronor.

Angående
pension för
Krono-
fogden C.
W. Sällberg.

18:o. Efter underdånig ansökning af *Kronofogden* i Sunnerbo härads fögderi *Claes Ulrik Sällberg*, att Kongl. Maj:t täcktes bereda sökanden, hvilken till följd af öfveransträngning i tjensten år 1874 träffats af ett svårare slaganfall och derigenom blifvit oförmögen att sköta kronofogdetjensten eller att på annat sätt förtjena nödigt uppehälle för sig och sin familj, för månen att, efter erhållet afsked från nämnda tjänst, undfå pension å allmänna indragningstaten till så stort belopp, som utgjorde skilnaden mellan den pension, han vore berättigad att vid afskedstagandet erhålla från civilstatens pensionskassa och den pension å allmänna indragningsstaten, som då kunde vara för kronofogde i allmänhet stadgad, har Kongl. Maj:t, sedan Statskontoret afgifvit underdånigt utlåtande, föreslagit Riksdagen, att Kronofogden Sällberg måtte från och med månaden näst efter den, hvori han med pension ur civilstatens pensionsinrättning från tjensten afginge, under sin återstående lifstid åtnjuta understöd från allmänna indragningsstaten till belopp, motsvarande skilnaden mellan nämnda pension och den för kronofogdar i allmänhet å indragningsstat bestämda pension.

Jemte förmälan, att, enligt hvad Utskottet inhemtat, den pension, hvilken Sällberg under innevarande år blir berättigad att från civilstatens pensionsinrättning uppbära, jemlikt Kongl. reglementet för samma pensionsinrättning den 30 November 1877 utgör 1,500 kronor, samt att fyllnadspension alltså komme att uppgå till 1,000 kronor, får, under åberopande i öfrigt af den i statsrådsprotokollet (Bil. N:o 5 b, pag. 2 och 3) i ärendet lemnade utredning, Utskottet hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning angående fyllnadspension för Kronofogden *Claes Ulrik Sällberg* må vinna Riksdagens bifall.

Angående
förbättrad
pensionering
för landt-
mäteristuten.

19:o. Beträffande Kongl. Maj:ts nådiga framställning om förbättrad pensionering för *Förste* och *Andre Landtmätare* samt *kommissionslandtmätare* kommer Utskottet att framdeles afgifva särskildt utlåtande, hvilket Utskottet här endast skolat

anmäla.

Angående
pension för
Professoren
J. P. Arrhe-
nius.

20:o. Med anledning af Landtbruksakademiens framställning om beredande af rätt till pension på allmänna indragningsstaten för dess sekreterare,

Professoren m. m. *Johan Peter Arrhenius*, har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen, att Professoren Arrhenius måtte från och med månaden näst efter den, då han från sekreterarebefattningen hos akademien afginge, å allmänna indragningsstaten uppbära årlig pension till belopp af 4,800 kronor.

I sammanhang med pröfning af denna fråga har Utskottet till handläggning förehaft dels en af Herr *Carl Ribbing* inom Första Kammaren väckt motion (N:o 32) och dels en af Herr *Jöns Rundbäck* inom Andra Kammarerna väckt motion (N:o 75), uti hvilka hemstälts, att den af Kongl. Maj:t för Arrhenius föreslagna pension måtte höjas till 6,000 kronor.

Af statsrådsprotokollet (Bil. N:o 5 b, pag. 10 och 11) inhemtas, att Arrhenius, hvilken är född 1811 och inemot 38 år varit i allmän tjenst anställd, deraf närmare 16 år såsom sekreterare hos Landtbruksakademien, sålunda, i afseende å såväl lefnads- som tjensteår, uppfyllt de i Kongl. brefvet den 12 November 1823 stadgade vilkor för civile embets- och tjenstemäns berättigande till pension å allmänna indragningsstaten; att Arrhenius såsom sekreterare i Landtbruksakademien åtnjuter en kontant aflöning af 6,000 kronor förutom boställsvåning och vedanslag, samt att han, enligt Landtbruksakademiens vitsord, genom en särdeles nitisk och fruktbringande verksamhet i det allmännas tjenst till väsentlig del bidragit till den lyftning af svenska jordbruket och boskapsskötseln, som dessa under de senaste decennierna vunnit.

Med allt erkännande af den särdeles nitiska oah förtjenstfulla verksamhet, Arrhenius för svenska jordbrukets och boskapsskötselns förkofran ådagalagt, har Utskottet dock icke ansett sig kunna tillstyrka beviljande för honom af pension till högre belopp, än Kongl. Maj:t föreslagit, eller 4,800 kronor, motsvarande hvad han, om hans innehafvande befattning varit med pensionsrätt förenad, varit enligt vanliga grunder berättigad att från allmänna indragningsstaten erhålla, helst den Arrhenii företrädare i tjensten J. T. Nathorst af Rikets Ständer tillerkända pension jemväl beräknades efter 80 procent af innehafvande lön; hemställande alltså Utskottet,

att Landtbruksakademiens Sekreterare, Professoren *Johan Peter Arrhenius* må från och med månaden näst efter den, då han från sekreterarebefattningen hos akademien afgår, å allmänna indragningsstaten uppbära årlig pension till belopp af 4,800 kronor.

21:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att Afvittrings- och Kommissionslandtmätaren i Vesterbottens län *Johan August Fagenström* måtte, efter erhållet afsked från afvittringslandtmätare- och kommissionslandtmätarebefatt-

Bih. till. Riksd. Prot. 1878. 4 Saml. 1 Afd. 10 Häft.

3

Angående pension å Landtmätaren J. A. Fagenström.

ningarne, få uppföras å allmänna indragningsstaten, för att derifrån under sin återstående lifstid åtnjuta en årlig pension af 1,200 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder afskedet kunde blifva honom beviljad.

Enligt hvad statsrådsprotokollet (Bil. N:o 5 b, pag. 13—15) gifver vid handen, hade Fagenström, som är född 1821 och vunnit inträde vid landtmäteristaten 1846, sedan år 1875 flera gånger drabbats af anfall utaf blodkongestion till hjernan, hvilka haft till följd förslöad syn, allmän svaghet i nervsystemet jemte förlust af förmågan att kunna reglera muskelrörelserna, så att Fagenström ej kunde sköta sin tjänst, derifrån ledighet ock måst honom beviljas; och som af företedda läkarebetyg framgår, att hopp om Fagenströms vederfående ej förefinnes, hemställer Utskottet, som i afseende å pensionsbeloppets storlek finner hvad i statsrådsprotokollet derom anförts tillfyllestgörande,

att den för Afvittrings- och Kommissionslandtmätaren Johan August Fagenström äskade årliga pension, 1,200 kronor, må af Riksdagen beviljas.

Angående
ersättning åt
Bergmästaren
C. A. Hj.
Sjögren.

22:o. På sätt Kongl. Maj:t föreslagit och med hänvisande till den utredning i ämnet, som uti statsrådsprotokollet (Bil. N:o 5 b, pag. 16—18) finnes meddelad, får Utskottet hemställa:

att, i ersättning för jord, som från det bergmästaren i vestra bergmästaredistriktet anslagna boställe inom Filipstads stads område för särskilda ändamål exproprierats, må från allmänna indragningsstaten få till nuvarande Bergmästaren i distriktet, Filosofie Doktoren *Carl Anton Hjalmar Sjögren* eller hans rättsinnehafvare, så länge han vid nämnda bergmästaretjänst kvarstår, eller fardagsrätt, der sådan lagligen eger rum, af honom eller hans rättsinnehafvare åtnjutes, årligen från och med år 1878 utbetalas ett belopp af 102 kronor, motsvarande i jernadt tal fem procent ränta å den till statsverket för den exproprierade jorden öfverlemnade ersättningssumman.

Angående
pension för
Landträn-
mästaren S.
A. Kind-
strand.

23:o. Af i statsrådsprotokollet (Bil. N:o 5 b, pag. 19—20) angifna skäl, att Landtränmästaren i Malmöhus län *Samuel August Kindstrand* till följd af förlamning vore oförmögen att sköta sin tjänst, hvilken nu omkring 4 år uppehållits af vikarie, har Kongl. Maj:t föreslagit, att bemälda Kindstrand måtte från och med månaden näst efter den, hvori han med pension

ur civilstatens pensionsinrättning från tjensten afgår, under sin återstående lifstid åtnjuta fyllnadspension från allmänna indragningsstaten till så stort belopp, att detta, tillsammans med pensionen från nämnda inrättning, uppginge till 3,000 kronor årligen.

Kindstrand, som är född den 17 Oktober 1818 och inträdt i statens tjenst den 22 Juni 1840, torde alltså, ehuru endast 59½ år gammal, kunna anses redan hafva uppfyllt det, jemlikt Kongl. brefvet den 12 November 1823 för pensionsrätt å allmänna indragningsstaten, stadgade vilkor om vid pass 40 års tjensteålder; vid hvilket förhållande, och då genom behörigt läkarebetyg är vordet styrkt, att hopp om hans återställande till helsan ej förefinnes, Utskottet, jemte förmålan, att den pension, hvartill Kindstrand vid uppnådd ålder af 65 år författningsenligt vore berättigad, utgör 3,000 kronor, samt att han redan nu uppfyllt vilkoren för erhållande från civilstatens pensionsinrättning af en årlig pension å 750 kronor, så att fyllnadspensionen kommer att uppgå till 2,250 kronor, hemställer,

att Riksdagen må bifalla Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning om anvisande af fyllnadspension åt Landtränmästaren Samuel August Kindstrand.

24:o. Uti underdånig ansökning hade kommissions- och afvittringslandtmätaren i Vesterbottens län *Walfrid Olof Widestedt* anhållit, att, enär sökanden till följd af njursjukdom icke vidare kunde utan skada till lif eller helsa bestrida sina tjensteåligganden såsom afvittringslandtmätare samt, enligt hvad Afvittringsstyresmannen m. m. P. A. Kjellerstedt intygat, sökanden ådragit sig berörda sjukdom under utöfning af sin tjenst vid afvittringsverket, Kongl. Maj:t täcktes bereda honom pension från allmänna indragningsstaten, ehuru han icke uppnått för sådan pensions erhållande föreskrifven ålder.

Angående pension för Landtmätaren W. O. Widestedt.

I anledning häraf har Kongl. Maj:t föreslagit, att Widestedt måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken han från kommissions- och afvittringslandtmätarebefattningarne erhöle afsked, åtnjuta årlig pension från allmänna indragningsstaten till belopp af 2,000 kronor.

Utaf den i statsrådsprotokollet (Bil. N:o 5 b, pag 21—23) i ärendet lemnade utredning inhemtas, att Widestedt, som är född 1827, tjenstgjort vid landtmäteristaten mer än 30 år, deraf öfver 22 år såsom afvittringslandtmätare; att Widestedt under en tjensteresa, dervid afvittringskartor till ej ringa värde genom hans pligtrohet blifvit bevarade från förstöring, ådragit sig en svår och obotlig sjukdom, samt att han med fem barn befinner sig i knappa ekonomiska omständigheter; och ehuru Widestedt, hvilken ännu ej är berättigad till pension från civilstatens pensionsinrättning, hvarken uppnått

den lefnadsålder eller vid afvittringsverket tjenstgjort den tid af 25 år, som författningsenligt skulle berättiga honom till pension från allmänna indragningsstaten, får Utskottet, i anseende jemväl till öfriga behjertansvärda, i statsrådsprotokollet angifna omständigheter, hemställa,

att den för Kommissions- och Afvittringslandtmätaren Walfrid Olof Widestedt äskade pension af 2,000 kronor må af Riksdagen beviljas.

Angående
pension för
Krono-
fogden A.
V. Bjursten.

25:o. Sedan förmyndarne för Kronofogden i Kinds och Redvägs fogderi af Elfsborgs län *August Victor Bjursten* ingifvit underdånig ansökning, att Bjursten, hvilken, såsom lidande af obotlig sjukdom, allt sedan den 12 Mars 1874 varit från tjenstgöring afstängd, måtte varda öfverflyttad till allmänna indragningsstaten med pension, motsvarande de löneförmåner, han å ordinarie stat åtnjöte, har Kongl. Maj:t föreslagit, att Bjursten måtte, efter erhållet afsked från kronofogdetjensten, få öfverflyttas till allmänna indragningsstaten och derifrån under sin återstående lifstid åtnjuta årlig pension till belopp af 2,200 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder afsked honom beviljades.

Af statsrådsprotokollet (Bil. N:o 5 b, pag. 24—25) har inhemtats, att Bjursten enligt företedt läkarebetyg sedan sommaren 1874 lidit af sinnessjukdom (melancholia), hvarför han kortare tider vårdats först å Göteborgs och sedan å Vadstena hospital samt derefter 2½ år njutit vård i enskildt hem, äfvensom att sjukdomen, som antoges vara framkallad genom öfveranstängning i tjensten, icke gäfvade hopp om förbättring, hvadan Bjursten kunde anses för skötandet af sin tjenst för alltid oduglig.

Då alltså utsigt ej förefinnes till sådan förbättring i Bjurstens helso- tillstånd, att han, som är född 1828 och sedan 1849 varit anställd i statens tjenst, skulle kunna i utöfningen af sitt embete åter inträda, samt enligt gällande stat afföningen för i fråga varande kronofogdetjenst uppgår till 2,927 kronor 60 öre, deri inberäknadt dyrtidstillägg 427 kronor 60 öre, föranlåtes Utskottet, jemte förmälan, att Bjursten icke på långt när uppfyllt villkoren för erhållande af pension från civilstatens pensionsinrättning hemställa;

att den för Kronofogden August Viktor Bjursten äskade pension af 2,200 kronor årligen må af Riksdagen beviljas.

26:o. Sedan Kongl. Maj:ts förslag till ny stat för Civil-departementets expedition nu i hufvudsakligaste delar vunnit Riksdagens bifall, får Utskottet, i enlighet med Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning och med hänvisande till den utredning, som finnes uti statsrådsprotokollet (Bil. N:o 5 a, pag. 1—7) meddelad, hemställa,

Angående pension för Expeditionssekreteraren B. W. von Prinzencreutz.

att Expeditionssekreteraren i Civil-departementets expedition *Bernhard Wilhelm von Prinzencreutz* må öfverflyttas å allmänna indragningsstaten med rätt att derå från och med månaden näst efter den, då Kongl. Maj:t finner för godt förklara, att hans tjänstgöring inom expeditionen må upphöra, åtnjuta sin nu å expeditionens gamla ordinarie stat innehafvande lön 4,500 kronor årligen.

27:o. Enär, enligt hvad af statsrådsprotokollet (Bil. N:o 5 a, pag. 34) inhemtas, vid Landtmäteristyrelsens nya organisation de göromål, som öfveringenjörsbefattningen tillhöra, komme att till största delen embetsverket frångå och till återstående delen borde på andra tjänstemän öfverflyttas, har Kongl. Maj:t föreslagit, att Öfveringenjören vid rikets Generallandtmäterikontor *Erik Gustaf Liunggren* måtte blifva å allmänna indragningsstaten öfverflyttad med rätt att derå från början af år 1879 uppbära sin nu varande lön med dyrtidstillägg 3,600 kronor årligen; dock att, derest han blefve befordrad till annan tjänst å rikets stat, han skulle vara pliktig att i allo frånträda aflöningen på indragningsstat, om denna understege eller vore lika med den nya lönen, samt att å den förra vidkännas afdrag, i den mån den öfverstege berörda nya lön.

Angående pension för Öfveringenjören E. G. Liunggren.

Då utaf de för den nådiga framställningen anförda skäl framgår, att vid genomförande af Landtmäteristyrelsens nya organisation Öfveringenjören Liunggren kommer att befrias från all tjänstgöring, synes vid sådant förhållande anledning icke förefinnas, hvarföre det å hans lön, 3,000 kronor, beräknade dyrtidstillägg, 600 kronor, jemväl skulle å indragningsstat öfverflyttas, utan får Utskottet, med erinran, att Kongl. Maj:ts förslag till förändrad organisation af bemälda styrelse vunnit Riksdagens bifall, hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning må på det sätt bifallas, att Öfveringenjören Liunggren må blifva å allmänna indragningsstaten öfverflyttad med rätt att derå från början af år 1879 uppbära sin nuvarande lön 3,000 kronor årligen; dock att, derest han varder befordrad till annan tjänst å rikets stat, han skall vara pliktig att i allo frånträda lönen på indragningsstat,

om denna understiger eller är lika med den nya lönen, samt att å den förra vidkännas motsvarande afdrag, i den mån den öfverstiger berörda nya lön.

Angående
lönefyllnad
åt chefen
och tre
tjenstemän i
Landtmä-
teristyrelsen.

28:o. Kongl. Maj:t har jemväl föreslagit, att på allmänna indragningsstaten måtte från och med år 1879 uppföras:

för Chefen för landtmäteriet, Generaldirektören *Ludvig Berckhan Falkman* 2,300 kronor, motsvarande skilnaden emellan hans nuvarande löneförmåner och dem, som för chefen för landtmäteriet å ny stat blifvit föreslagna; för Ingeniören *Per Emanuel Bergstrand* 2,662 kronor; för Amanuensen *Lars Petter Ågren* 1,440 kronor; och för Amanuensen *Gustaf Salomon Lindmark* 1,440 kronor;

att utgå till hvar och en af dessa fyra för så lång tid, han i sin nuvarande befattning inom Landtmäteristyrelsen qvarstår och dermed hittills förenade åligganden fortfarande fullgör;

Härvid har Utskottet ej haft annat att erinra, än att, då Riksdagen vid fastställande af ny stat för Landtmäteristyrelsen bestämt landtmäteridirektörens lön till endast 7,000 kronor, eller 500 kronor lägre än Kongl. Maj:t föreslagit, det belopp, som till fyllnad i de nuvarande generaldirektören genom fullmakt tillförsäkrade inkomster bör honom tillkomma (statsrådsprotokollet Bil. N:o 5 a, pag. 34), alltså måste med enahanda belopp eller till 2,800 kronor förhöjas; hemställande alltså Utskottet,

att på allmänna indragningsstaten må från och med år 1879 uppföras:

a) för Chefen för landtmäteriet, Generaldirektören *Ludvig Berckhan Falkman* 2,800 kronor, motsvarande skilnaden emellan hans nuvarande löneförmåner och dem, som för chefen för landtmäteriet å ny stat blifvit bestämda;

b) för Ingeniören *Per Emanuel Bergstrand* 2,662 kronor;

c) för Amanuensen *Lars Peter Ågren* 1,440 kronor; och

d) för Amanuensen *Gustaf Salomon Lindmark* 1,440 kronor;

att utgå till hvar och en af dessa fyra för så lång tid, han i sin nuvarande befattning inom Landtmäteristyrelsen qvarstår och dermed hittills förenade åligganden fortfarande fullgör.

29:o. Sedan t. f. Byråchefen i Finans-departementets expedition, Expeditionsskreteraren *Lars Ludvig Fries* skriftligen anmält, att han, med afseende å förestående förändrad anordning i afseende å åtskilliga tjänstebefattningar inom expeditionen och på det att icke hans ställning derigenom måtte lägga hinder i vägen för den tillänkta anordningen, vore beredd villig att afgå från sin expeditionsskreterarebefattning, så vida dervid honom tillförsäkrades att han, utöfver den pension af 2,400 kronor, hvilken han med nästkommande juni månad vore berättigad att från civilstatens pensionsinrättning åtnjuta, finge från statsverket uppbära en pension af 2,100 kronor, så att han sålunda från och med månaden näst efter den, hvarunder afsked från expeditionsskreteraretjensten honom beviljades, komme att på det hela åtnjuta årlig pension, motsvarande hans nuvarande expeditionsskreterarelön af 4,500 kronor, har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen, att åt *Fries* måtte å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 2,100 kronor att, jemte den honom från civilstatens pensionsinrättning tillkommande pension å 2,400 kronor, till honom utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder afsked från expeditionsskreteraretjensten komme att honom beviljas, så att summan af de pensionsbelopp, han komme att åtnjuta, motsvarade hela hans nuvarande expeditionsskreterarelön, 4,500 kronor.

Angående
pension för
Expeditions-
skreteraren
L. L. Fries.

Kongl. Maj:ts förslag till stat för Finans-departementets expedition är numera af Riksdagen hufvudsakligen godkändt; och då *Fries*, om han till ordinarie byråchef efter den nya staten befordrades, redan år 1880 skulle blifva berättigad till pension från allmänna indragningsstaten till belopp af 5,000 kronor, samt hans erbjudande att nu afgå med fyllnadspension från denna stat till belopp af 2,100 kronor alltså innebär en ekonomisk fördel för statsverket, tillstyrker Utskottet,

att den af Kongl. Maj:t för Expeditionsskreteraren
Lars Ludvig Fries äskade fyllnadspension, 2,100 kronor,
må af Riksdagen beviljas.

30:o. I statsrådsprotokollet (Bil. N:o 6 d pag. 33) är meddeladt, hurusom å den nya staten för Finans-departementets expedition ej finnes befattning motsvarande den, som innehafves af *Kanslisten, Friherre Carl Gustaf Ludvig von Platen*, hvadan med tillämpning af de grunder, som vid löneregleringar vanligen följts, kanslistlönen 1,800 kronor skulle honom tillhandahållas oafkortad. *Kanslisten, Friherre von Platen* innehade emellertid jemväl en annan befattning, nemligen den såsom registrator och aktuarie i Telegrafstyrelsen, och hade i sistnämnda egenskap under de senare åren uppburit en aflöning af sammanlagdt 3,000 kronor. Lades härtill kanslistlönen, så befunnes att inkomsterna af båda befattningarne utgjort 4,800

Angående
pension för
Kanslisten,
Friherre C.
G. L. von
Platen.

kronor. Enligt den föreslagna löneregleringen för Telegrafstyrelsen skulle hans afföning såsom registrator och aktuarie komma att, med inberäkning af två ålderstillägg, uppgå till 4,000 kronor. Vid sådant förhållande, och då han efter löneregleringen i sistnämnda verk endast undantagsvis kunde vara berättigad att med sin der egande befattning förena annan tjänst, syntes hans rätt vara fullt tillgodosedd, derest ifrågavarande reglering för honom ej medförde minskning i de inkomster, som nu tillkomma honom. Af sådan anledning har Kongl. Maj:t föreslagit, att åt Kanslisten, Friherre von Platen måtte å allmänna indragningsstaten uppföras ett belopp af 800 kronor, att från och med år 1879 årligen till Friherre von Platen utgå såsom ersättning för honom genom kanslisttjänstens indragning frångångna inkomster.

Och som Kongl. Maj:ts förslag till stater för så väl Finansdepartementets expedition som Telegrafstyrelsen nu mera blifvit af Riksdagen hufvudsakligen godkända, hemställer Utskottet,

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning må vinna Riksdagens bifall.

Angående
pension gör
Kanslisterna
C. E. Lidell
och C. J. F.
Heijkens-
skjöld.

31:o. Sedan Kongl. Maj:ts förslag till ny stat för Ecklesiastikdepartementets expedition blifvit af Riksdagen hufvudsakligen godkänt, får Utskottet, i enlighet med Kongl. Maj:ts framställning och med hänvisande till hvad statsrådsprotokollet (Bil. N:o 7 pag. 1—4) i afseende derå innehåller, hemställa,

att de två inom Ecklesiastik-departementets expedition nu anstälde kanslister, Claes Erik Lidell och Protokollsekreteraren i Kongl. Maj:ts kansli Carl Johan Edvard Heijkenskjöld, må från och med månaden näst efter den, då nådigt afsked från kanslistbefattningen dem meddelas, under sin återstående listid å allmänna indragningsstaten uppbära fyllnadspension till belopp af 960 kronor hvardera, motsvarande skilnaden mellan deras nuvarande löneförmåner och den pension, de ega att från civilstatens pensionsinrättning åtnjuta.

Angående
pension för
Konsistori-
notarien
C. M.
Lagerhamn.

32:o. Med anledning af en utaf Konsistoriinotarien, Filosofie Doktoren Carl Magnus Lagerhamn gjord, af domkapitlet i Kalmar insänd och till bifall förordad underdånig ansökning att, då han, som vore 65 år gammal och från den 14 Juli 1843 varit anställd såsom notarie hos domkapitlet, nu mera till följd af styrkt sjuklighet och betydligt minskad arbetsförmåga

icke längre förmådde bestrida notarietjensten, honom måtte beredas förmånen att vid afskedstagandet erhålla en årlig pension, motsvarande hans nuvarande löneförmåner, omkring 2,700 kronor, har Kongl. Maj:t föreslagit, att Lagerhamn måtte från och med månaden näst efter den, då afsked blefve honom meddeladt, uppföras å allmänna indragningsstaten till åtnjutande under sin återstående lifstid af en årlig pension af 2,700 kronor.

Då Lagerhamn, som före anställningen såsom konsistoriinotarie under 2½ år varit anställd såsom lärare vid offentligt läroverk, såväl genom intyg om försvagadt helstillstånd som i afseende å lefnadsålder och snart nog äfven i fråga om tjensteår fullgjort de vilkor för pensions åtnjutande från allmänna indragningsstaten, som för civile tjenstemän i allmänhet äro gällande, får, med afseende jemväl derå, att pension förut blifvit af Riksdagen åt konsistoriinotarie beviljad, Utskottet, med hänvisande i öfrigt till statsrådsprotokollet (Bil. N:o 7 pag. 118, 119), hemställa,

att den för Konsistoriinotarien Carl Magnus Lagerhamn äskade årliga pension af 2,700 kronor må af Riksdagen beviljas.

33:o. Jemte framläggande af förslag till ombildning af adjunkturerna vid Karolinska mediko-kirurgiska institutet, föreslog vid sist församlade riksdag Kongl. Maj:t, att en extra ordinarie professorslön å 4,500 kronor måtte å allmänna indragningsstaten uppföras för Docenten i anatomi vid institutet, Medicine doktorn *Magnus Gustaf Retzius*, att från och med innevarande år af honom uppbäras, intill dess han kunde komma att befordras till lön å ordinarie stat af motsvarande eller högre belopp; men Riksdagen, som endast på extra stat för innevarande år anvisade de för inrättande af fasta extra ordinarie professorsbeställningar vid institutet afsedda medel, uppförde af denna anledning jemväl den för Retzius äskade lön på extra stat för år 1878.

*Angående
e. o. profes-
sorslön åt
Med. Dr.
M. G.
Retzius.*

Då emellertid nu församlade Riksdag, med bifall till Kongl. Maj:ts derom gjorda nådiga framställning, å ordinarie stat uppfört samtliga fasta professorslöner vid nämnda institut, får, i öfverensstämmelse med hvad Kongl. Maj:t jemväl föreslagit, Utskottet hemställa,

att den vid 1877 års riksdag för extra ordinarie Professorn Magnus Gustaf Retzius beviljade professorslön, 4,500 kronor, må från och med 1879 utgå från allmänna indragningsstaten, intill dess Retzius kan varda till lön å ordinarie stat af motsvarande eller högre belopp befordrad.

Angående
pension för
Adjunkten
J. H. Erdt-
man.

34:o. På grund af underdånig ansökning utaf Adjunkten vid högre ele-
tarläroverket i Linköping, Filosofie Doktorn *Johan Henrik Erdtman*, har
Kongl. Maj:t till Riksdagen gjort framställning om beviljande för bemälda
Erdtman af en årlig pension å 2,250 kronor; men då Herr Statsrådet
och Chefen för Ecklesiastikdepartementet i skrifvelse till Utskottet af
den 30 nästlidne Mars tillkännagifvit, att Erdtman numera återkallat förr
berörda underdåniga ansökning, samt att Kongl. Maj:t vid sådant förhållande
funnit frågan om pension för Erdtman för närvarande böra förfalla, har Ut-
skottet nu endast skolat härom

göra anmälan.

Angående
pension för
Gymnastik-
läraren O. F.
Widerström.

35:o. För Gymnastikläraren vid elementarläroverket i Helsingborg *Otto
Fredrik Widerström* har Kongl. Maj:t äskat en årlig pension å allmänna
indragningsstaten af 1,000 kronor, att af Widerström åtnjutas från och med
månaden näst efter den, då afsked honom meddelas.

I statsrådsprotokollet (Bil. N:o 7 sid. 120, 121) är meddeladt, att
Widerström, som är född 1813, sedan år 1855 innehafit sin gymnastiklärare-
befattning, derifrån han dock, på grund af kronisk lunginflammation, åtnjutit
ledighet allt sedan den 21 Februari 1872; att Widerström förut med stor
punktlighet och samvetsgrant nit fullgjort sina åligganden, samt att hans
lön vid gymnastiklärarebefattningen utgör 1,000 kronor.

Enligt företedda läkarebetyget har sagda sjukdom så försvagat Wider-
ströms hela nervsystem och kropp, att han omöjligen kan bestrida sin be-
fattning, och Utskottet får derföre — jemte förmälan, att Widerström, som
innehafit anställning såsom squadronshästläkare vid Skånska husarregementet,
under nästlidna månad derifrån erhållit afsked med rätt till pension från
arméns pensionskassa af 120 kronor och från statsanslaget till fyllnadspen-
sioner af 580 kronor, hvilket sist nämnda belopp kommer att statsverket
besparas, derest pension på allmänna indragningsstaten för honom beviljas
— hemställa,

att den för Gymnastikläraren *Otto Fredrik Wider-
ström* äskade årliga pension 1,000 kronor må af Riks-
dagen beviljas.

Angående
pension för
Professoren
Viktor
Eggertz.

36:o. Kongl. Maj:t har vidare föreslagit, att Professorn i metallurgi
och hyttkonst, Föreståndaren för bergsskoleafdelningen vid tekniska högskolan
Viktor Eggertz måtte från och med månaden näst efter den, då afsked
blefve honom beviljad, under sin återstående lifstid å allmänna indragnings-
staten få uppbära pension till belopp af 4,000 kronor årligen.

Af statsrådsprotokollet (Bil. N:o 7 pag. 121—123) inhemtas, bland annat, att Eggertz, som är född 1817 och nära 39 år varit i statens tjänst anställd, en lång följd af år lidit af ögonsvaghet, hvilken jemte minskning af krafterna i öfrigt och ofta förekommande trötthet den sista tiden tilltagit och gör det för Eggertz angeläget att i hög grad skona så väl sina ögon som sina krafter från för mycket ansträngande verksamhet.

På grund såväl häraf som af hvad i statsrådsprotokollet är anfördt om Professoren Eggertz' långvariga och framgångsrika lärareverksamhet och vetenskapliga förtjenster, får, jemte förmålan, att Eggertz nu uppbär aflöning med 6,000 kronor, deraf 2,000 kronor utgöra tjänstgöringspenningar, samt i egenskap af föreståndare för bergsskoleafdelningen ett arfvode af 600 kronor, Utskottet hemställa,

att den för Professoren Viktor Eggertz äskade årliga pension af 4,000 kronor må af Riksdagen beviljas.

37:o. Enligt nu gällande föreskrifter angående provincialläkarnes pensionsrätt fordras, att desse tjänstemän, för att komma i åtnjutande af pension å allmänna indragningsstaten, skola hafva uppnått 65 års ålder och tillbragt omkring 40 år i statens tjänst. Beträffande dessa föreskrifter hade, enligt hvad af statsrådsprotokollet (Bil. N:o 7 sid. 123 och 124) inhemtas, Sundhetskolegium i underdånigt memorial den 24 sistlidne September anfördt, att provincialläkaren, på grund af sin ansträngande tjänstgöring samt det men hans helsa och krafter derunder måste lida, vore framför flertalet af tjänstemän i behof af pension vid tidigare lefnadsålder, och att, då militärläkarnes pensionsålder redan blifvit genom nådiga cirkuläret den 22 Juni 1877 bestämd till 60 lefnads- och 30 tjensteår, enahanda rättighet med ännu större skäl borde tillkomma provincialläkarne.

*Angående
provincial-
läkares pen-
sionering.*

I en till Kongl. Maj:t förut ingifven skrift hade ett antal provincialläkare föreslagit pensionsrättens inträdande vid 55 ålders- och 25 tjensteår.

Med afseende å hvad sålunda förekommit, och då det syntes vara af stor vigt för det allmänna, att provincialläkarebefattningarne uppehöles af fullt tjänstbara personer, har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen, att *provincialläkare* må berättigas att vid fyllda 60 år och efter 30 års tjenstgöring i statens tjänst afgå derifrån med pension å allmänna indragningsstaten till samma belopp som lönen.

I sammanhang med denna fråga har Utskottet till behandling förehaft en inom Andra Kammaren af Herr *E. Clairfelt m. fl.* väckt motion (N:o 38), deruti föreslagits, bland annat, att pensionsrätten måtte för provincialläkare inträda vid 55 ålders- och 25 tjensteår.

Riksdagen har redan genom sitt beslut i afseende på ordnandet af provincialläkarnes afföning visat sig dela Kongl. Maj:ts uppfattning af provincialläkarnes ställning och mer än vanligt ansträngande tjensteåligganden, och någon tvekan torde ej heller förefinnas angående billigheten, att ej säga nödvändigheten deraf, att pensionsåldern för dem nedsättes. Denna nedsättning torde dock ej böra sträckas utöfver hvad Kongl. Maj:t i enlighet med Sundhetskollegii hemställdan föreslagit, och Utskottet tillstyrker alltså,

att Riksdagen, med afslag å det af förr bemälda motionärer framställda yrkande, må bifalla hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende behagat föreslå.

Angående pension för åtskillige lärare vid Akademien för de fria konsterna och angående rätt till pension för lärarne vid samma akademi.

38:o. På sätt Kongl. Maj:t föreslagit och med hänvisande till den derom i statsrådsprotokollet (Bil. N:o 7 pag. 70—82) meddelade utredning, får Utskottet, sedan Riksdagen nu godkänt Kongl. Maj:ts förslag till stat för Akademien för de fria konsterna, hemställa:

a) att lärarne i akademiens för de fria konsterna elementarteckningsskola *Carl Oscar Cardon, Johan Gustaf Köhler* och *Gustaf Wilhelm Palm*, samt innehafvarne af emeritlöner på akademiens stat *Johan Julius Ringdahl* och *Johan Adolf Haverman* må från den 1 Januari 1879 öfverflyttas på allmänna indragningsstaten till åtnjutande under sin återstående lifstid af årlig pension, uppgående till följande belopp, nemligen för Cardon 1,100 kronor, Köhler 1,600 kronor, Palm 1,600 kronor, Ringdahl 525 kronor och Haverman 700 kronor; och

b) att *lärarne vid samma akademis läroverk* må, i likhet med hvad för professorer vid universiteten och tekniska högskolan är medgifvet, ega rätt att, då de uppnått 65 års ålder, efter afskedstagandet från tjensten uppbära pension å allmänna indragningsstaten med det belopp, hvartill lönen uppgår.

Angående pensioneringen för lärare vid elementarläroverken och pedagogerna.

39:o. Uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 1) har Herr *C. W. Linder* föreslagit, att Riksdagen måtte för sin del besluta, att lärare vid elementarläroverket eller pedagogerna, som vid uppnådd 60 års ålder varit i läroverkets tjänst under 30 års tid verksam, skulle ega att i vederbörlig ordning erhålla afsked med pension.

Oaktadt Utskottet ingalunda underskattar vigten af motionärens förslag, hvars genomförande otvifvelaktigt skulle lända till stort gagn för undervis-

ningen, har Utskottet dock icke ansett sig kunna motionen till bifall förorda, enär frågor af förevarande beskaffenhet icke lämpligen böra, innan de varit föremål för Kongl. Maj:ts nådiga pröfning, hänskjutas till Riksdagens afgörande; och Utskottet hemställer alltså,

att Herr C. W. Linders ifrågavarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

40:o. Hos Kongl. Maj:t hade, enligt hvad statsrådsprotokollet (Bil. N:o 7 pag. 124—127) gifver vid handen, om beredande af pension åt de efterlemnade *enkorna och barnen* efter lektorn vid elementarläroverket i Örebro *Johan Ivar Brodén* och adjunkten vid Wexiö läroverk *Carl Lundgren* äfvensom åt *enkan* efter lektorn vid förstnämnda läroverk *Ernst Johan Frithiof Granell* gjorts särskilda underdåniga ansökningar, deri sökandena anhållit, att, då den pensionsinrättning för enkor och barn efter elementarlärare m. fl., hvartill Riksdagen beviljat anslag, till följd af särskilda förhållanden ännu icke, vid tiden för nämnda familjefäders frånfälle, kunnat komma till stånd, Kongl. Maj:t täcktes genom nådig proposition till Riksdagen utverka, antingen att rätt till pension det oaktadt kunde dem beredas från pensionskassan, sedan denna börjat sin verksamhet, eller ock att pensioner till motsvarande belopp måtte dem beviljas från allmänna indragningsstaten; allt under vilkor att de afträdde sin rätt till nådår vid de afidnes lärare-tjenster.

Af handlingarne hade inhemtats:

att Lektorn Brodén, som afled den 3 Maj 1877 vid nära 57 års ålder, varit i elementarläroverkets tjänst oafbrutet från höstterminen 1847; att han erhöll ordinarie befattning såsom kollega vid elementarläroverket i Westerås 1850 och såsom lektor vid Örebro läroverk 1859, samt att han från trycket utgifvit flere vid elementarundervisningen begagnade läroböcker; att han efterlemnats enkan Katarina Tegnér, 36 år gammal, samt fyra barn, nemligen i ett föregående gifte sonen Johan Robert Fabian, född 1857, och döttrarna Anna Matilda Karolina, född 1856, och Gertrud Amalia Johanna, född 1860, samt i senare gifte sonen Elof Ivar, född 1864; att dottern Anna och sonen Robert vore å förståndets vägnar så illa lottade, att de måste anses oförmögna att sjelfva bidra till sitt uppehälle, synnerligen den sistnämnde, hvilken sedan tre år varit intagen i asylet på Danviken; samt att dottern Gertrud, hvilken hade för afsigt att utbilda sig till folkskolelärarinna, vore svag till helsa och kroppskrafter; äfvensom att bouppteckningen utvisade en brist af 5,836 kronor 65 öre;

att lektorn Granell, som afled den 27 September 1877 i en ålder af 46 år, tjänstgjort vid statens läroverk oafbrutet från höstterminen 1863,

Angående pension åt enkorna och barnen efter lektorn J. I. Brodén och Adjunkten C. Lundgren samt åt enkan efter lektorn E. J. F. Granell.

med undantag endast af vårterminen 1866, då han åtnjöt tjänstledighet för sjukdom; att han utnämndes till adjunkt vid läroverket i Upsala 1864 och till lektor vid Örebro läroverk 1868; att han efterlemnade enkan Göttilda Antoinetta Gerén i en ålder af 44 år; och att vid uppteckningen af boet skulderna visat sig öfverskrida tillgångarne med 117 kronor 78 öre; samt

att adjunkten Lundgren, som afled den 18 Maj 1877 vid 55 års ålder, varit i elementarläroverkets tjänst öfver 29 år, deraf 28 år såsom ordinarie lärare; att han under de första åren åtnjöt en kollegalön af endast 360 kronor och sedermera till år 1858 af 600 kronor; att han efterlemnade enkan Agnes Andrietta Olivia Melander i en ålder af 38 år samt fyra döttrar, af hvilka den äldsta vore 17 år och den yngsta 7, och en son, 11 år gammal; äfvensom att bouppteckningen utvisade en brist af 6,540 kronor 37 öre.

I afgifna yttranden hade domkapitlen i Strengnäs och Vexjö tillstyrkt, att pensioner för förr bemälda lärares efterlemnade enkor och barn måtte dem beredas från statsverket, då deras pensionering från elementarlärares enke- och pupillkassa, sedan denna trädte i verksamhet, icke torde kunna låta sig göra utan rubbning af de beräkningar, som legat till grund för kassans bildande.

Af hvad sålunda förekommit syntes framgå, att förhållandet med i fråga varande enkor och barn redan i och för sig sjelft vore sådant, att statens mellankomst till betryggande af deras framtida uppehälle med skäl syntes kunna påkallas. Dertill komme den ömmande omständigheten, att dessa lärare afidit, efter det att medel för inrättande af en pensionskassa för elementarlärares enkor och barn blifvit af sistlidne Riksdag beviljade, men innan pensionsinrättningen hunnit komma till stånd. Detta hade nemligen ännu icke kunnat ske, enär för ändamålet erfordrades det först under innevarande års höst sammanträdande kyrkomötets bifall till det vid anslaget beviljande fästade villkoret af nådårsrättens upphörande för enkor och barn efter de lärare, som blefve delegare i berörda kassa. På detta så väl som på öfriga vilkor för delaktighet i pensionsinrättningen hade de afidne lärarne för sin del förklaradt sig villige att ingå, men hade, så nära målet för länge närda förhoppningar, genom döden beröfvats tillfället att se berörda pensionsinrättning trädte i verksamhet och att genom delaktighet i densamma bereda sina efterlevande närmaste anhöriga skydd för den brist och nöd, som nu syntes förestå dem och som de icke med egna krafter förmådde afvända.

På dessa grunder, och då de afidne lärarne enligt vederbörandes intyg varit skicklige och nitiske i sin tjänstutöfning, samt särskildt lektor Brodén äfven utom sin tjänst genom utgifvandet af värdefulla läroböcker verkat till elementarundervisningens gagn, hade Kongl. Maj:t ansett sig böra till Riks-

dagen göra nådig framställning om beviljande å allmänna indragningsstaten af pensioner åt sökandena.

I afseende å pensionsbeloppen har Kongl. Maj:t tagit hänsyn dertill, att, med tillämpning af de grunder för bestämmande af pensioner för den blifvande enke- och pupillkassan, som blifvit af särskilda komiterade uppgjorda, och som antagligen komme att fastställas, lektor Brodéns enka, äfven med antagande deraf, att henne ålegat draga försorg om endast de två yngsta barnen, kunnat erhålla pension af 1,012 kronor 50 öre, lektor Granells enka af 675 kronor och adjunkten Lundgrens enka af 875 kronor; hvarjemte lektor Brodéns två sinnessvaga barn kunde kommit i åtnjutande af ett understöd uppgående för hvardera till högst 337 kronor 50 öre.

Kongl. Maj:t, som emellertid icke ansett sig kunna för sökandena ifrågasätta pensioner till så höga belopp som nu omförmälda, har derföre föreslagit:

att Lektorn vid högre elementarläroverket i Örebro Johan Ivar Brodéns enka, *Katarina Brodén*, född *Tegnér*, samt hans barn *Johan Robert Fabian Brodén* och *Anna Mathilda Karolina Brodén*, måtte, mot det att den Brodéns efterlevande tillkommande rätt till privilegii-nådår efter honom afträddes, från den 1 Maj innevarande år uppföras på allmänna indragningsstaten till åtnjutande af årlig pension, enkan till belopp af 600 kronor, så länge hon förblefve enka, samt barnen till belopp af 200 kronor hvardera;

att Lektorn vid samma läroverk Ernst Johan Frithiof Granells enka, *Götilda Antoinetta Granell*, född *Gerén*, måtte från den 1 Maj 1878 och så länge hon förblefve enka få å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 500 kronor, mot det att hon afträdde den henne tillkommande rätt till privilegii-nådår efter Granell; och

att Adjunkten vid högre elementarläroverket i Wexiö Carl Lundgrens enka, *Agnes Andrietta Olivia Lundgren*, född *Melander*, måtte berättigas att, från den 1 Maj 1878 och så länge hon förblefve enka, å allmänna indragningsstaten uppbära en pension af 600 kronor årligen, mot det att den henne och hennes barn tillkommande rätt till privilegii-nådår efter Lundgren afträddes.

Utskottet, som funnit hvad sålunda blifvit till stöd för den underdåniga framställningen anfördt innebära giltigt skäl för bifall till densamma, men ansett den i ärendet förebragta utredning ej utesluta möjligheten af det antagande, att Lektorn Brodéns son Johan Robert Fabian och dotter Anna Matilda Karolina skulle kunna i en framtid blifva så till helsan förbättrade, att de förmådde sjelfve bidra till sitt uppehälle, får derföre hemställa:

- a) att Lektorn Brodéns enka Katarina Brodén, född Tegnér, samt hans barn Johan Robert Fabian och Anna

Matilda Karolina må, mot det att den Brodéns efterlevande tillkommande rätt till privilegii-nådår efter honom afträdes, från den 1 Maj innevarande år uppföras å allmänna indragningsstaten till åtnjutande af årlig pension, enkan till belopp af 600 kronor, så länge hon förblifver enka, samt barnen till belopp af 200 kronor vardera, så länge med vederbörliga intyg årligen styrkes, att de fortfarande äro oförmögna att sjelfva bidra till sitt uppehälle;

b) att Lektorn Granells enka Götilda Antoinetta Granell, född Gerén, må från den 1 Maj 1878 och så länge hon förblifver enka, få å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 500 kronor, mot det att hon afträder den henne tillkommande rätt till privilegii-nådår efter Granell; och

c) att Adjunkten Lundgrens enka Agnes Andrietta Olivia Lundgren, född Melander, må berättigas att från den 1 Maj 1878 och så länge hon förblifver enka, å allmänna indragningsstaten uppbära en pension af 600 kronor årligen, mot det att den henne och hennes barn tillkommande rätt till privilegii-nådår efter Lundgren afträdes.

Angående
pension för
enkan efter
Professorn
C. W. Bauck.

41:o. Sedan Kongl. Musikaliska akademien anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes till Riksdagen göra nådig framställning om beviljande af en årlig pension till belopp af 500 kronor åt *Professorn Carl Wilhelm Baucks enka Fredrika Dorothea Hansson*, har Kongl. Maj:t föreslagit, att enkan Bauck måtte ega att från och med innevarande år och så länge hon förblifver enka å allmänna indragningsstaten uppbära pension till belopp af 400 kronor årligen.

Af statsrådsprotokollet (Bil. N:o 7 pag. 127) inhemtas, att Bauck, hvilken afled den 8 Oktober 1877, blifvit år 1858 förordnad till lärare i musikens historia och estetik vid det under akademiens inseende ställda konservatoriet samt 1860 till akademiens bibliotekarie, hvilka befattningar han allt sedermera skött med berömvärdt nit och på ett tillfredsställande sätt; att han jemte sin lärareverksamhet sökt främja den konst, åt hvilken han egnat sig, genom utgifvande dels af arbeten öfver musikens teori och historia, hvilka intoge en framstående plats inom vår litteratur, och dels af egna musikkompositioner; att den aflöning han åtnjutit i akademiens tjänst, eller sammanlagdt 1,600 kronor för de befattningar han der innehaft, icke kunnat betrygga familjens ekonomiska ställning, lika litet som Baucks musikalska

skriftställareverksamhet kunnat i någon väsentlig mån förbättra densamma; hvarföre, och då enligt bouppteckningen sterbhusets tillgångar understege skulderna, den efterlevande enkan, som vid en redan uppnådd ålder af 71 år icke kunde till sitt uppehälle bidraga, befunne sig i behöfvande omständigheter;

Och får Utskottet hemställa,

att den för Professoren Baucks enka Fredrika Do-
rothea Hansson äskade årliga pension, 400 kronor, må af
Riksdagen beviljas.

42:o. Uti en inom Första Kammaren väckt, till Stats-Utskottets be-
handling öfverlemnad motion (N:o 4) har Herr Grefve *C. M. Lewenhaupt*
föreslagit, att Riksdagen måtte åt extra Provincialläkaren i Broby distrikt
af Kristianstads län Anders Fredrik Lindfors' enka *Lovisa Carolina Lind-*
fors, född *Sandelin*, och hennes oförsörjda dotter *Maria Lovisa* bevilja en
årlig pension af 400 kronor.

*Angående
pension för
enkan efter
extra Provin-
cialläkaren
A. F. Lind-
fors.*

Då frågor af förevarande beskaffenhet synts Utskottet, på sätt ofvan
är anfördt, icke böra till Riksdagens pröfning förekomma, innan de erhållit
den fullständiga utredning, som endast hos Kongl. Maj:t kan åstadkommas;
hemställer Utskottet,

att Herr Grefve C. M. Lewenhaupts omförmälda mo-
tion icke må af Riksdagen bifallas.

43:o. Då riksmarkegångspriset å spanmål åren 1875—1877 utgjort i
medeltal 2 kronor 53 öre för kubikfoten, motsvarande 15 kronor 96 öre för
tunnan, eller 5 kronor 46 öre utöfver det värde, 10 kronor 50 öre för tunnan,
hvertill spanmålen vid 1840—1841 års statsreglering beräknades, lärer den
lönefyllnad, hvarom, jemlikt då stadgade grunder, de embets- och tjenste-
män m. fl., som före vidtagandet af berörda statsreglering tillträdt och ännu
bibehålla *löner med derunder beräknad spanmål*, äro försäkrade, böra af
Riksdagen efter nämnda prisskilnad, 5 kronor 46 öre, bestämmas till utgå-
ende från allmänna indragningsstaten.

*Angående
spanmåls-
tillökning i
åtskilliga
äldre löner.*

Vid det af Statskontoret upplysta förhållande, att beloppet af den span-
mål, som inbegripes under lönerna för sådana äldre löntagare, för närvarande
utgör 118 tunnor, erfordras sålunda till bestridande af ifrågavarande utgifter
i jemnadt tal en summa af 600 kronor.

I anledning af hvad sålunda förekommit tillstyrker Utskottet,

att för de tjenstemän, hvilka äro berättigade till
spanmålstillökning utöfver det i staterna beräknade pris

af 10 kronor 50 öre, denna tillökning må för hvarje tunna under lönerna beräknad spanmål bestämmas till 5 kronor 46 öre.

Angående
förslags-
anslaget till
allmänna
indragnings-
staten.

44:o. Då den föreslagna nya eller förhöjda pensioneringen af vissa klasser af embets- och tjänstemän icke syntes för närvarande påkalla någon tillökning i *förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten*, samt de anvisningar å samma anslag, hvilka Kongl. Maj:t i öfrigt af Riksdagen äskat, kunde antagas blifva uppvägda af de besparingar, som uppkomme genom äldre pensionstagares afgang, har Kongl. Maj:t ansett någon förändring i beloppet af det för allmänna indragningsstaten nu uppförda anslaget icke vara erforderlig.

Utskottet hemställer alltså,

att förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten må uppföras till enahanda belopp, 958,450 kronor, som i nu gällande riksstat finnes upptaget; dock att Utskottet vid uppgörande af riksstaten för år 1879 må ega i anslaget vidtaga den jemkning, som för jemnande af riksstatusens slutsummor kan blifva erforderlig.

Angående
krediten för
Armébejälets
pensionering.

45:o. Slutligen får, under återopnande af den i statsrådsprotokollet (Bil. N:o 3 a, pag. 53) meddelade utredning, Utskottet, i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts derom gjorda nådiga framställning, hemställa,

att Riksdagen må såväl å *extra stat* för år 1879 anvisa ett kreditiv af 900,000 kronor, att användas dels till upprätthållande af *arméns pensionskassas egen pensionering* med nu fastställda pensionsbelopp — mot skyldighet för pensionskassan att afstå det för året densamma tillkommande förhöjda vederlag för de till statsverket indragna rusthållsavgifterna; — dels till *fyllnadspensioner* i enlighet med bestämmelserna i nådiga cirkuläret af den 22 Juni 1877; som ock medgifva, att hvad af det

till pensioneringen under innevarande är anvisade kreditiv kan blifva oanvänt må för det kommande årets pensionering användas.

Stockholm den 12 April 1878.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.

Reservationer:

vid 6:te punkten (angående härads höfdingarnes pensionsrätt m. m.) af Herr *Liss Olof Larsson*, hvilken ville på det sätt bifalla Kongl. Maj:ts nådiga framställning, att pensionsbeloppet bestämdes till 4,500 kronor.

vid 7:de punkten (angående pension åt aflidne Öfversten G. A. Aminoffs tre döttrar) af Herrar *Liss Olof Larsson*, *P. O. Hörnfelt*, *Ola Bosson Olsson*, *Jan Andersson*, *Jonas Andersson*, *J. E. Johansson* och *Johannes Jonsson* i Fröstorp;

vid 8:de punkten (angående pension för enkan efter Öfverstelöjtnanten G. Törnebladh) af Herr *Johannes Jonsson* i Fröstorp;

vid 10:de punkten (angående pension för Fröken Hilda von Hohenhausen) af Herrar *Liss Olof Larsson*, *P. O. Hörnfelt*, *Ola Bosson Olsson*, *Jan Andersson*, *Jonas Andersson*, *J. E. Johansson* och *Johannes Jonsson* i Fröstorp;

vid 11:te punkten (angående pension för Förrådsintendenten J. F. Flach) af Herrar *Liss Olof Larsson*, *Ola Bosson Olsson* och *Johannes Jonsson* i Fröstorp, hvilka ansågo pensionen böra till 1,000 kronor nedsättas;

vid 14:de punkten (angående pension för enkan efter Regementsläkaren J. M. Lemchen) af Herrar *Liss Olof Larsson, P. O. Hörnfeldt, Ola Bosson Olsson, Jan Andersson, Jonas Andersson, J. E. Johansson, Johannes Jonsson* i Fröstorp och *Ifvar Månsson*;

vid 17:de punkten (angående pension för Kammardrängen Wilhelm Lundqvist) af Herr *Ola Bosson Olsson*.

Herr *C. F. af Geijerstam* har begärt få antecknadt, att han hos Utkottet icke deltagit i behandlingen af förevarande hufvudtitel.

Bil. Litt. A.

Allmänna indragningsstaten.

	Kronor.	öre.
<i>Ny anvisning.</i>		
Vaktqvinnan vid länsfängelset i Kalmar Anna Christina Björkman	200	—
Direktören vid länsfängelset i Linköping A. P. Ljungblom	1,800	—
Öfversten G. Adolfsson Aminoffs döttrar Augusta Ulrika Lovisa, Hilde- gard Ebba Carolina och Sigrid Wilhelmina Sofia	750	—
Öfverstelöjtnanten G. Törnebladhs enka Brita Johanna Hedenblad	400	—
Underlöjtnanten vid Wendes artilleriregemente M. L. Blomstedt	400	—
Fröken Hilda von Hohenhausen, pensionsförhöjning	300	—
Intendenten vid utredningsförrådet i Göteborg J. F. Flach	1,800	—
Understöd åt ännu kvarlevande landtvärnsmän för år 1879	10,000	—
Regementskommissarien vid Nerikes regemente C. G. Münt- zing	1,600:	—
D:o ,, Lifregementets husarcorps F. A. Köhler	1,400:	—
D:o ,, Vestmanlands regemente P. N. Rundqvist	1,600:	—
D:o ,, Vesterbottens fältjägarecorps C. J. Schildt	1,400:	—
Regementsläkaren Lemchens enka, Johanna Lovisa Lemchen, född Söderström	6,000	—
Medicine licentiaten W. Uhrström	400	—
Kammardrängen hos Förvaltningen af sjöärendena W. Lundqvist	1,000	—
Kronofogden i Sunnerbo härad C. U. Sällberg	450	—
Kronofogden i Sunnerbo härad C. U. Sällberg	1,000	—
Landtbruksakademiens sekreterare J. P. Arrhenius	4,800	—
Afvittrings- och kommissionslandtmätaren i Vesterbottens län J. A. Fagenström	1,200	—
Bergmästaren i vestra bergmästaredistriktet C. A. Sjögren eller hans rättsinnehafvare	102	—
Landtränsmästaren i Malmöhus län S. A. Kindstrand	2,250	—
Kommissions- och afvittringslandtmätaren i Vesterbottens län W. O. Widestedt	2,000	—
Kronofogden i Kinds och Redvägs härads fögderi A. V. Bjursten	2,200	—
Expeditionssekreteraren i Civil-departementets expedition B. W. von Prinzencreutz	4,500	—
Öfveringenjören vid rikets Generallandtmäterikontor E. G. Liunggren	3,000	—
Chefen för landtmäteriet, Generaldirektören L. B. Falkman	2,800	—
Tpt	47,352	—

	Kronor.	öre.	
	Tpt	47,352	—
Ingeniören P. E. Bergstrand		2,662	—
Amanuensen L. P. Ågren		1,440	—
Amanuensen G. S. Lindmark		1,440	—
t. f. Byråchefen i Finans-departementets expedition, Expeditionssekreteraren L. L. Fries		2,100	—
Kanslisten i d:o d:o Friherre C. G. L. von Platen		800	—
Kanslisten i Ecklesiastikdepartementets expedition C. E. Lidell		960	—
D:o i d:o d:o Carl J. E. Heijkenskjöld		960	—
Konsistoriinotarien i Kånar Carl Magnus Lagerhamm		2,700	—
Extra ordinarie Professorn vid Karolinska mediko-kirurgiska institutet Magnus Gustaf Retzius		4,500	—
Gymnastikläraren vid elementarläroverket i Helsingborg Otto Fredrik Widerström		1,000	—
Professorn vid tekniska högskolan V. Eggertz		4,000	—
Lärarne vid Fria konsternas akademi:			
C. O. Cardon	1,100:	—	
J. G. Köhler	1,600:	—	
G. W. Palm	1,600:	—	
J. J. Ringdahl	525:	—	
J. A. Haverman	700:	—	
		5,525	—
Lektorn vid högre elementarläroverket i Örebro Johan Ivar Brodén			
enka Katarina Brodén, född Tegnér	600:	—	
samt hans barn Johan Robert Fabian och Anna Mathilda Carolina	400:	—	
		1,000	—
Lektorn vid högre elementarläroverket i Örebro E. J. F. Granells			
enka Göthilda Antoinetta Granell, född Gerén		500	—
Adjunkten vid högre elementarläroverket i Vexjö Carl Lundgrens			
enka Agnes Andrietta Olivia Lundgren, född Melander		600	—
Professorn vid Musikaliska akademien C. W. Baucks			
enka Fredrika Dorothea Bauck, född Hansson		400	—
	S u m m a	77,939	—

Bil. Litt. B.

Bil.

Tabell öfver ordinarie anslagen

1878 års riksstat anvisar:												
Penningar.		Förslagsanslag:								Summa.		
		Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag.		Oindelt spanmål.						
						Mått.		Värde förslagsvis à 2 kronor 40 öre kubikfoten.				
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kbft.	k:r	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	
107,485	50	—	—	—	—	—	—	—	—	107,485	50	
82,719	50	—	—	—	—	—	—	—	—	82,719	50	
244,025	—	—	—	—	—	—	—	—	—	244,025	—	
Tpt	434,230	—	—	—	—	—	—	—	—	434,230	—	

Pensions- och

A) Pensions-

Civilstatens pensionskassa:
 Pensionsstaten för civila em-
 tjenstemän
 Dito för deras enkor och omyn-
 Ersättning för mistade löne-
 gar
 Dito för nådårs- och begraf-
 besparingar
 För pensionering af kommis-
 mätare jemte deras enkor
 För pensionering af tjenstemän
 vid skogsstaten och skogs-
Tillkommer
 För pensionering af före-
 tjente vid Tekniska hög-
 Arméns pensionskassa:
 Pensionsstaten för militäre em-
 officerares enkor och barn
 Ersättningar för mistade löne-
 Dito för nådårs- och begraf-
 Wadstena krigsmanshuskassa ...

Litt. B.

under riksstatens Nionde hufvudtitel.

		Förslag till blifvande riksstat:									
		Förslagsanslag:								Summa.	
Penningar.		Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag.		Oindelt spanmål.				Kronor.	
						Mått.		Värde förslagsvis å 2 kronor 40 öre kubikfoten.			
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kbft.	kr	Kronor.	ö.	Kronor.	
indragningsstaterna.											
<i>staten.</i>											
bets- och											
.....	37,500: —										
diga barn	45,000: —										
innehållnin-											
.....	2,245: 50.										
ningshjelps-											
.....	6,540: —										
sionslandt-											
och barn ...	7,200: —										
och betjente											
skolorna ...	9,000: —	107,485: 50.									
ståndare, lärare och be-											
skolan.....	3,500: —	110,985 50								110,985	
bets- och tjenstemän samt under-											
.....	50,000: —										
innehållningar	4,639: 50.										
ningshjelpsbesparingar	28,080: —	82,719 50								82,719	
.....		244,025 —								244,025	
Transport		437,730 —								437,730	

1878 års riksstat anvisar:

Penningar.		Förslagsanslag:								Summa.		
		Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag.		Oindelt spanmål.						
						Mått.		Värde förslagsvis å 2 kronor 40 öre kubikfoten.				
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kbft.	k:r	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	
434,230	—	—	—	—	—	—	—	—	—	434,230	—	
219,470	—	—	—	—	—	—	—	—	—	219,470	—	Amiralitetskrigsmanskassan:
												Ersättning för mistade inkom-
												Till pensionsfonden
												» gratialfonden
												Till pensionering af flottans
												vederlikar, <i>förslagsanslag</i> ...
												Till pensionering af flottans och
												<i>förslagsanslag</i>
60,350	—	—	—	—	—	—	—	—	—	60,350	—	Invalidhusfonden
5,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5,000	—	För blesserade öfver- och under-
78,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	78,000	—	Bidrag till handelsflottans pen-
												utgå, <i>förslagsanslag</i>
65,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	65,000	—	Bidrag till pensionering af lärares
												seminarier enkor och barn
355,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	355,000	—	Bidrag till folkskolelärares pen-
56,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	56,000	—	Bidrag till folkskololärarnes enke-
6,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6,000	—	Bidrag till Kongl. teaterns pen-
1,279,050	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,279,050	—	
957,575 33		803 61		50 18		8 7		20 88		958,450		Till diverse föremål, <i>förslagsan-</i>
2,236,625 33		803 61		50 18		8 7		20 88		2,237,500		

B) Allmänna

Förslag till blifvande riksstat:

	Förslagsanslag:										Summa.	
	Penningar.		Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Indelt tionde och ersättning för indragna tiondeanslag.		Oindelt spannmål.					
							Mått.		Värde förslagsvis å 2 kronor 40 öre kubikfoten.			
	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kbft.	k:r	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
Transport	437,730	—	—	—	—	—	—	—	—	—	437,730	—
ster:												
..... 36,320: —												
..... 16,650: —												
befäl och underbefäl med												
lotsverkets gemenskap,												
..... 100,000: —												
..... 66,500: —												
	219,470	—	—	—	—	—	—	—	—	—	219,470	—
.....	60,350	—	—	—	—	—	—	—	—	—	60,350	—
officerare, reservationsanslag	5,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5,000	—
sionsanstalt, att af tullmedlen direkte	78,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	78,000	—
vid elementarläroverk, pedagogier och	65,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	65,000	—
m. m.	355,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	355,000	—
sionering	56,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	56,000	—
och pupillkassa	6,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6,000	—
sionskassa												
Sgr	1,282,550	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,282,550	—
indragningsstaten.												
slag	957,575	33	803	61	50	18	8	7	20	88	958,450	—
Summa	2,240,125	33	803	61	50	18	8	7	20	88	2,241,000	—

Bil. Litt. C.**Tabell öfver extra ordinarie anslag under Nionde hufvudtiteln.**

	Kronor.	öre.
Till upprätthållande af Arméns pensionskassas egen pensionering samt till fyllnadspensioner, kreditiv	900,000	—